

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 39

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

11 lutego 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 39/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 32 z 4.2.2012. ....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 39/02

Sprawa C-560/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Projekty rozbudowy lub modernizacji drogi M-501 w Hiszpanii — OSO (obszar specjalnej ochrony) ES0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio” — Proponowany OZW (obszar o znaczeniu dla Wspólnoty) ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama” oraz proponowany OZW ES3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio (dorzecza rzek Alberche i Cofio)”.....

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 39/03	Sprawa C-119/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Frisdranken Industrie Winters BV przeciwko Red Bull GmbH (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 lit. b) — Napełnianie puszek opatrzonych już oznaczeniem podobnym do znaku towarowego — Świadczenie usługi na zlecenie i według wskazówek osoby trzeciej — Postępowanie sądowe właściciela znaku towarowego przeciwko usługodawcy) 3	3
2012/C 39/04	Sprawa C-191/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de Cassation — Francja) — Rastelli Davide e C. snc przeciwko Jeanowi-Charles'owi Hidoux, działającemu w charakterze syndyka masy upadłości spółki Médiasucre international (Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja międzynarodowa — Rozciągnięcie postępowania upadłościowego, wszczętego w stosunku do spółki mającej siedzibę statutową w danym państwie członkowskim, na spółkę mającą siedzibę statutową w innym państwie członkowskim ze względu na połączenie ich majątków) 3	3
2012/C 39/05	Sprawa C-257/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (dawniej Regeringsrätten) — Szwecja) — Försäkringskassan przeciwko Elisabeth Bergström (Pracownicy migrujący — Zabezpieczenie społeczne — Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Obywatel państwa członkowskiego, który wykonywał działalność zawodową w Szwajcarii — Powrót do państwa pochodzenia) 4	4
2012/C 39/06	Sprawa C-384/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Jan Voogsgeerd przeciwko Navimer SA (Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Umowa o pracę — Wybór przez strony — Bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa właściwego w razie braku wyboru prawa — Ustalenie tego prawa — Pracownik świadczący pracę w więcej niż jednym z umawiającym się państw) 4	4
2012/C 39/07	Sprawa C-409/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen przeciwko Afasia Knits Deutschland GmbH (Wspólna polityka handlowa — Preferencyjne traktowanie produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) — Nieprawidłowości wykryte podczas dochodzenia przeprowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w państwie AKP wywozu — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych) 5	5
2012/C 39/08	Sprawa C-427/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate (VAT — Zwrot nienależnie uiszczanego podatku — Przepisy krajowe przewidujące możliwość wystąpienia o zwrot nienależnego świadczenia przed różnymi organami sądowymi w różnych terminach, w zależności od tego, czy chodzi o usługobiorcę, czy o usługodawcę — Możliwość żądania przez usługobiorcę zwrotu podatku od usługodawcy po wygaśnięciu terminu na złożenie przez tego ostatniego wniosku do organów podatkowych — Zasada skuteczności) 6	6
2012/C 39/09	Sprawa C-585/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Niels Møller przeciwko Haderslev Kommune (Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Dyrektywa 96/61/WE — Punkt 6.6 lit. c) załącznika I — Instalacje do intensywnej hodowli świń wyposażone w więcej niż 750 miejsc dla macior — Kwestia włączenia do tej liczby miejsc dla loszek) 6	6

2012/C 39/10	Sprawa C-624/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 168, 171, 193, 194, 204 i 214 — Przepisy państwa członkowskiego, zgodnie z którymi sprzedawca lub usługodawca, mający siedzibę poza terytorium tego państwa, ma obowiązek ustanowić przedstawiciela podatkowego w tym państwie członkowskim, a także zarejestrować się w tym państwie członkowskim dla celów podatku VAT — Przepisy zezwalające na potrącenie podatku VAT podlegającym odliczeniu, jaki został zapłacony przez sprzedawcę lub usługodawcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, z podatkiem VAT pobranym przez tego sprzedawcę lub usługodawcę w imieniu i na rachunek swych klientów)	7
2012/C 39/11	Sprawa C-530/11: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7
2012/C 39/12	Sprawa C-562/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 9 listopada 2011 r. — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas	8
2012/C 39/13	Sprawa C-566/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 listopada 2011 r. — Iberdrola, S.A. i Gas Natural SDG, S.A. przeciwko Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.	8
2012/C 39/14	Sprawa C-567/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 listopada 2011 r. — Gas Natural SDG, S.A. przeciwko Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado	8
2012/C 39/15	Sprawa C-573/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2011 r. w sprawie T-452/10, ClientEarth, wspieranej przez Królestwo Danii, Republikę Finlandii i Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 15 listopada 2011 r. przez ClientEarth	9
2012/C 39/16	Sprawa C-576/11: Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	9
2012/C 39/17	Sprawa C-580/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 21 listopada 2011 r. — Tarragona Power S. L. przeciwko Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.	10
2012/C 39/18	Sprawa C-591/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 listopada 2011 r. — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL przeciwko Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Iberdrola, S.A.	10
2012/C 39/19	Sprawa C-603/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Jurisdiction de Proximité de Chartres (Francja) w dniu 25 listopada 2011 r. — Hervé Fontaine przeciwko Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale	10
2012/C 39/20	Sprawa C-620/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 grudnia 2011 r. — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. przeciwko Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado	10
2012/C 39/21	Sprawa C-623/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Société Geodis Calberson GE przeciwko FranceAgriMer	11

2012/C 39/22	Sprawa C-626/11 P: Streszczenie odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 września 2011 r. w sprawie T-1/10 Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Komisji Europejskiej i Królestwu Niderlandów, wniesionego w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS	11
2012/C 39/23	Sprawa C-640/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 grudnia 2011 r. — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado	12
Sąd		
2012/C 39/24	Sprawa T-365/07: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Traxdata France przeciwko OHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) (Wspólnotowy znak towarowy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezczyнность strony skarżącej — Umorzenie postępowania)	13
2012/C 39/25	Sprawa T-431/07: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Gebr. Heller Maschinenfabrik przeciwko OHIM — Fernández Martínez (HELLER) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	13
2012/C 39/26	Sprawa T-138/11: Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — Ahouma przeciwko Radzie (Śmierć strony skarżącej — Umorzenie postępowania)	13
2012/C 39/27	Sprawa T-255/11: Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — Fella przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w świetle sytuacji w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Wycofanie z listy zainteresowanych osób — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania)	14
2012/C 39/28	Sprawa T-274/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — VE(*) przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu kontraktowego — Dodatek zagraniczny — Warunki przewidziane w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie zwykłego pobytu — Przeinaczenie faktów — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)	14
2012/C 39/29	Sprawa T-365/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — AO przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Termin do wniesienia odwołania — Przekroczenie terminu — Podpisany oryginał odwołania złożony po terminie — Nieprzewidywalne okoliczności — Artykuł 43 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem — Odwołanie w sposób oczywisty niedopuszczalne)	14
2012/C 39/30	Sprawa T-402/11 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Preparados Alimenticios del Sur przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o umorzenie należności celnych w przywozie pewnych artykułów spożywczych — Decyzja w przedmiocie przekazania sprawy organom krajowym — Wnioski o zastosowanie środków tymczasowych — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)	15
2012/C 39/31	Sprawa T-579/11 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Akhras przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Syrii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)	15

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2012/C 39/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Dz.U. C 362 z 10.12.2011.

Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-560/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Projekty rozbudowy lub modernizacji drogi M-501 w Hiszpanii — OSO (obszar specjalnej ochrony) ES0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio” — Proponowany OZW (obszar o znaczeniu dla Wspólnoty) ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama” oraz proponowany OZW ES3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio (dorzecza rzek Alberche i Cofio)”)

(2012/C 39/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, D. Recchia i J.B. Laiguelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Interwient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: K. Rokicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust. 1, art. 3, art. 4 ust. 1 albo ust. 2, art. 5, art. 6 ust. 2, art. 8 i art. 9 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40) oraz art. 6 ust. 3 i 4 w związku z art. 7 i art. 12 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) w wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03 oraz z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-244/05 — Plany rozbudowy lub modernizacji drogi M-501 — SOO [specjalny obszar ochrony] ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio [lasz dębów korkowych nad rzekami Alberche i Cofio]” — Proponowany obszar o znaczeniu dla Wspólnoty (OZW) ES

3110005 „Cuenca del río Guadarrama [dorzecze rzeki Guadarrama]” oraz proponowany OZW ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio [dorzecza rzek Alberche i Cofio]”

Sentencja

1) Nie spełniwszy wymogów określonych w:

- art. 2 ust. 1, art. 3, art. 4 ust. 1 albo ust. 2, w zależności od przypadku, a także art. 5 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., w związku z realizacją odrębnych projektów rozbudowy lub modernizacji drogi M-501 na odcinkach 1, 2 i 4;
- art. 6 ust. 2 i art. 8 dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywą 2003/35, w odniesieniu do realizacji odrębnych projektów rozbudowy lub modernizacji odcinków 2 i 4 tej drogi;
- art. 9 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, w związku z realizacją odrębnych projektów rozbudowy lub modernizacji odcinków 1, 2 i 4 ww. drogi;
- art. 6 ust. 3 i 4 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, w związku z realizacją odrębnych projektów rozbudowy lub modernizacji odcinków 1, 2 i 4 drogi M-501 w odniesieniu do specjalnego obszaru ochrony ptaków ES0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio [lasz dębów korkowych nad rzekami Alberche i Cofio]” oraz
- art. 12 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy 92/43 w związku z realizacją odrębnych projektów rozbudowy lub modernizacji odcinka 1 drogi M-501, w odniesieniu do proponowanego obszaru o znaczeniu dla Wspólnoty ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama [dorzecze rzeki Guadarrama]” oraz odcinków 2 i 4 tej drogi, w odniesieniu do proponowanego obszaru o znaczeniu dla Wspólnoty ES3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio [dorzecza rzek Alberche i Cofio]”,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy wyżej wymienionych przepisów.

- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Frisdranken Industrie Winters BV przeciwko Red Bull GmbH

(Sprawa C-119/10) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 lit. b) — Napelnianie puszek opatrzonych już oznaczeniem podobnym do znaku towarowego — Świadczenie usługi na zlecenie i według wskazówek osoby trzeciej — Postępowanie sądowe właściciela znaku towarowego przeciwko usługodawcy)

(2012/C 39/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frisdranken Industrie Winters BV

Strona pozwana: Red Bull GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1). — Prawo właściciela zarejestrowanego znaku towarowego do sprzeciwienia się niezgodnemu z prawem używaniu jego znaku towarowego — Używanie oznaczenia — Napelnianie puszek opatrzonych już oznaczeniem jako świadczenie wykonywane na rzecz i na zlecenie osoby trzeciej — Towary przeznaczane wyłącznie na wywóz z terytorium Beneluksu lub poza Unię Europejską — Właściwy krąg odbiorców

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. b) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że usługodawca zajmujący się na zlecenie i według wskazówek osoby trzeciej napelnianiem opakowań dostarczonych mu przez tę osobę trzecią, która umieściła na nich uprzednio oznaczenie identyczne z oznaczeniem chronionym jako znak towarowy lub doń podobne, sam nie dokonuje w odniesieniu do tego oznaczenia używania, które może zostać zakazane na mocy tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de Cassation — Francja) — Rastelli Davide e C. snc przeciwko Jeanowi-Charles'owi Hidoux, działającemu w charakterze syndyka masy upadłości spółki Médiasucre international

(Sprawa C-191/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja międzynarodowa — Rozciągnięcie postępowania upadłościowego, wszczętego w stosunku do spółki mającej siedzibę statutową w danym państwie członkowskim, na spółkę mającą siedzibę statutową w innym państwie członkowskim ze względu na połączenie ich majątków)

(2012/C 39/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de Cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: spółka Rastelli Davide e C. snc

Strona pozwana: Jean-Charles Hidoux, działający w charakterze syndyka masy upadłości spółki Médiasucre international

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Jurysdykcja międzynarodowa sądów francuskich do rozszerzenia postępowania upadłościowego wszczętego w stosunku do spółki mającej siedzibę statutową na terytorium kraju na spółkę, której siedziba statutowa znajduje się w innym państwie członkowskim, ze względu na połączenie ich majątków — Pojęcia wszczęcia i rozszerzenia postępowania upadłościowego — Ustalenie położenia centrum podstawowych interesów

Sentencja

1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, który wszczął główne postępowanie upadłościowe w stosunku do określonej spółki, przy założeniu, że centrum podstawowych interesów tej spółki położone jest na terytorium tego państwa może rozszerzyć, w oparciu o przepis swego prawa krajowego, toczące się postępowanie na drugą spółkę, której siedziba statutowa położona jest w innym państwie członkowskim, jedynie w razie wykazania, iż centrum podstawowych interesów tej drugiej spółki położone jest w pierwszym państwie członkowskim.

2) Rozporządzenie nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w odniesieniu do spółki, której siedziba statutowa położona jest na obszarze jednego państwa członkowskiego, zostaje zgłoszony wniosek o rozszerzenie na nią skutków

postępowania upadłościowego wszczętego w innym państwie członkowskim w stosunku do innej spółki mającej siedzibę statutową w tym innym państwie członkowskim, samo stwierdzenie połączenia majątków tych dwóch spółek nie wystarcza do wykazania, że centrum podstawowych interesów spółki, której wniosek dotyczy, znajduje się także w tym ostatnim państwie. W celu obalenia domniemania zbieżności centrum podstawowych interesów i siedziby statutowej spółki konieczne jest, by z globalnej oceny ogółu istotnych danych wynikało w sposób możliwy do sprawdzenia przez osoby trzecie, że rzeczywisty ośrodek kierowniczo-nadzorczy spółki objętej wnioskiem o rozszerzenie postępowania upadłościowego znajduje się w państwie członkowskim, w którym wszczęte zostało wyjściowe postępowanie upadłościowe.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (dawniej Regeringsrätten) — Szwecja) — Försäkringskassan przeciwko Elisabeth Bergström

(Sprawa C-257/10) (¹)

(Pracownicy migrujący — Zabezpieczenie społeczne — Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Obywatel państwa członkowskiego, który wykonywał działalność zawodową w Szwajcarii — Powrót do państwa pochodzenia)

(2012/C 39/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta förvaltningsdomstolen (dawniej Regeringsrätten)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Försäkringskassan

Strona pozwana: Elisabeth Bergström

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta förvaltningsdomstolen (dawniej Regeringsrätt) — Wykładnia art. 3 ust. 1 i art. 72 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149, s. 2) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3427/89 z dnia 30 października 1989 r. (Dz.U. L 331, s. 1), jak również wykładnia Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (Dz. U. L 114, s. 6) — Prawo do zasiłków rodzicielskich (föräldrapenning) — Prawo krajowe uzależniające prawo do wyższej kwoty zasiłku rodzinnego niż kwota gwarantowana od przynależności do systemu ubezpieczenia chorobowego przez dany okres — Kwota zasiłku rodzinnego ustalana na podstawie dochodów z tytułu działalności zawodowej uzyskiwanych w tym państwie

członkowskim — Osoba zamieszkująca w jednym państwie członkowskim (Szwecja), która jednak przez cały okres odniesienia dla celów ustalenia wyższej kwoty zasiłku rodzinnego należała do systemu ubezpieczenia chorobowego w innym państwie (Szwajcaria)

Sentencja

- Wykładni art. 8 lit. c) Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. oraz art. 72 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1386/2001 z dnia 5 czerwca 2001 r. należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji gdy ustawodawstwo państwa członkowskiego uzależnia przyznanie świadczenia rodzinnego, takiego jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, od ukończenia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek, właściwa instytucja tego państwa członkowskiego powinna uwzględnić w celu przyznania takiego świadczenia okresy ukończone w całości na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej.
- Wykładni art. 8 lit. a) wspomnianej umowy oraz art. 3 ust. 1, art. 23 ust. 1 i 2, art. 72 rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego rozporządzeniem nr 1386/2001, jak również pkt 1 sekcji N załącznika VI do tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że w wypadku, gdy wysokość świadczenia rodzinnego, takiego jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, musi zostać ustalona zgodnie z zasadami dotyczącymi świadczenia w razie choroby, należy obliczyć tę wysokość, przyznanej na rzecz osoby, która ukończyła okresy działalności zawodowej konieczne do nabycia tego prawa w całości na terytorium innej umawiającej się strony, z uwzględnieniem dochodów osoby, posiadającej porównywalne doświadczenie oraz kwalifikacje zawodowe i wykonującej porównywalną działalność na terytorium państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o to świadczenie.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Jan Voogsgeerd przeciwko Navimer SA

(Sprawa C-384/10) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Umowa o pracę — Wybór przez strony — Bezwzględnie obowiązujące przepisy prawa właściwego w razie braku wyboru prawa — Ustalenie tego prawa — Pracownik świadczący pracę w więcej niż jednym z umawiającym się państw)

(2012/C 39/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jan Voogsgeerd

Strona pozwana: Navimer SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 6 ust. 2 lit. b) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. 1980 L 266, s. 1) — Przepisy mające zastosowanie w przypadku braku wyboru prawa właściwego — Umowa o pracę — Pracownik, który zazwyczaj nie świadczy pracy w jednym i tym samym państwie — Pierwszy mechanik na statku

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, przed którym toczy się sprawa, musi najpierw ustalić, czy w ramach wykonania umowy pracownik zazwyczaj świadczy pracę w jednym państwie, czyli państwie, w którym lub z którego — przy uwzględnieniu ogółu elementów cechujących wspomnianą działalność — pracownik wywiązuje się z zasadniczej części swoich obowiązków wobec pracodawcy.

2) W razie uznania przez sąd krajowy, że nie może on rozstrzygnąć przedstawionego mu sporu w oparciu o art. 6 ust. 2 lit. a) wspomnianej konwencji, art. 6 ust. 2 lit. b) tej konwencji należy interpretować następująco:

— pojęcie „przedsiębiorstwa, w którym pracownik został zatrudniony” należy rozumieć w ten sposób, iż odnosi się ono wyłącznie do przedsiębiorstwa, które dokonało zatrudnienia pracownika a nie do przedsiębiorstwa, z którym pracownik jest powiązany poprzez rzeczywiste wykonywanie pracy;

— posiadanie osobowości prawnej nie stanowi wymogu, który zgodnie z tym przepisem musi zostać spełniony przez przedsiębiorstwo pracodawcy;

— przedsiębiorstwo innego podmiotu niż ten, którego przedsiębiorstwo formalnie jest pracodawcą i z którym jest ono powiązane, może zostać uznane za pracodawcę w rozumieniu art. 6 ust. 2 lit. b) wspomnianej konwencji, jeżeli obiektywne okoliczności umożliwiają stwierdzenie, że rzeczywista sytuacja jest odmienna niż ta, która wynika z treści umowy i to nawet wtedy, gdy uprawnienie do wydawania poleceń nie zostało formalnie przeniesione na ten inny podmiot.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen przeciwko Afasia Knits Deutschland GmbH

(Sprawa C-409/10) (¹)

(Wspólna polityka handlowa — Preferencyjne traktowanie produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) — Nieprawidłowości wykryte podczas dochodzenia przeprowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w państwie AKP wywozu — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych)

(2012/C 39/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Strona pozwana: Afasia Knits Deutschland GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 32 protokołu nr 1 w sprawie definicji pojęcia „produktów pochodzących” oraz w sprawie metod współpracy administracji Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317, s. 3) oraz art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Wywóz tekstyliów wyprodukowanych w Chinach z Jamajki do Unii Europejskiej — Kontrola po zwolnieniu towarów dowodów pochodzenia przeprowadzona przez OLAF, a nie przez organy celne kraju wywozu, jak przewiduje rzeczony protokół nr 1 — Ochrona ewentualnych uzasadnionych oczekiwań importera

Sentencja

1) Artykuł 32 protokołu nr 1 załącznika V do Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisanej w Kotonu 23 czerwca 2000 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty decyzją Rady nr 2003/159/WE z dnia 19 grudnia 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że wyniki kontroli po zwolnieniu towarów dotyczącej prawidłowości pochodzenia towarów wskazanego w świadectwach EUR.1 wydanych przez państwo AKP i zasadniczo polegającej na dochodzeniu przeprowadzonym przez Komisję, a konkretniej przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, w tym państwie i na jego zaproszenie, wiążą organy państwa członkowskiego, do którego zostały wwiezione towary, jeżeli — czego ocena należy do sądu krajowego — organy te otrzymały dokument jednoznacznie uznający, iż to państwo AKP uznało owe wyniki za swoje.

2) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy świadectwa EUR.1 wydane na przywóz towarów do Unii Europejskiej zostały uznane za nieważne na tej podstawie, że wydanie tych świadectw jest obciążone nieprawidłowościami oraz że wskazane w nich pochodzenie preferencyjne nie mogło zostać potwierdzone na podstawie kontroli po zwolnieniu towarów, importer nie może sprzeciwić się retrospektywnemu pobraniu należności celnych przywozowych, podnosząc, iż nie można wykluczyć, że w rzeczywistości niektóre z tych towarów posiadały rzeczony pochodzenie preferencyjne.

(¹) Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-427/10) (¹)

(VAT — Zwrot nienależnie uiszczzonego podatku — Przepisy krajowe przewidujące możliwość wystąpienia o zwrot nienależnego świadczenia przed różnymi organami sądowymi w różnych terminach, w zależności od tego, czy chodzi o usługobiorcę, czy o usługodawcę — Możliwość żądania przez usługobiorcę zwrotu podatku od usługodawcy po wygaśnięciu terminu na złożenie przez tego ostatniego wniosku do organów podatkowych — Zasada skuteczności)

(2012/C 39/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 17 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwrot nienależnie uiszczzonego podatku — Przepisy krajowe przewidujące możliwość wystąpienia o zwrot przed różnymi organami sądowymi w różnych terminach, w zależności od tego czy chodzi o nabywcę/zleceniodawcę usług poboru podatku (termin dziesięcioletni) czy o

sprzedającego/usługodawcę (termin dwuletni) — Możliwość żądania przez nabywcę/zleceniodawcę zwrotu podatku od sprzedającego/usługodawcy po wygaśnięciu terminu na złożenie wniosku przez tego ostatniego — Zasady neutralności podatkowej, skuteczności i niedyskryminacji.

Sentencja

Zasada skuteczności nie sprzeciwia się przepisom krajowym dotyczącym zwrotu nienależnego świadczenia, które przewidują dłuższy termin przedawnienia roszczenia o zwrot nienależnego świadczenia na podstawie prawa cywilnego zgłaszanego przez usługobiorcę względem usługodawcy będącego podatnikiem podatku od wartości dodanej niż szczególny termin przedawnienia roszczenia o zwrot na podstawie prawa podatkowego zgłaszanego przez owego usługodawcę względem organów podatkowych, o ile podatnik ten może rzeczywiście żądać zwrotu owego podatku od wskazanych organów. Ten ostatni z wskazanych warunków nie jest spełniony, gdy zastosowanie tego rodzaju przepisów prowadzi do całkowitego pozbawienia podatnika prawa do uzyskania od organów podatkowych zwrotu nienależnie uiszczzonego podatku od wartości dodanej, który ów podatnik sam zobowiązany był zwrócić usługobiorcy.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Niels Møller przeciwko Haderslev Kommune

(Sprawa C-585/10) (¹)

(Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Dyrektywa 96/61/WE — Punkt 6.6 lit. c) załącznika I — Instalacje do intensywnej hodowli świń wyposażone w więcej niż 750 miejsc dla macior — Kwestia włączenia do tej liczby miejsc dla loszek)

(2012/C 39/09)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Niels Møller

Strona pozwana: Haderslev Kommune

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia pkt 6.6 załącznika I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26) — Instalacje do intensywnej hodowli drobiu i świń, wyposażone w więcej niż 750 stanowisk dla macior — Kwestia włączenia do tej liczby miejsc dla loszek (samice świń po osiągnięciu dojrzałości płciowej, które się jeszcze nie oprosiły)

Sentencja

Wyrażenie „miejsca dla macior” znajdujące się w pkt 6.6 lit. c) załącznika I do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono miejsca dla loszek (samice świń już pokrytych, lecz jeszcze przed oproszeniem).

(¹) Dz.U. C 38 z 5.2.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-624/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 168, 171, 193, 194, 204 i 214 — Przepisy państwa członkowskiego, zgodnie z którymi sprzedawca lub usługodawca, mający siedzibę poza terytorium tego państwa, ma obowiązek ustanowić przedstawiciela podatkowego w tym państwie członkowskim, a także zarejestrować się w tym państwie członkowskim dla celów podatku VAT — Przepisy zezwalające na potrącenie podatku VAT podlegającym odliczeniu, jaki został zapłacony przez sprzedawcę lub usługodawcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, z podatkiem VAT pobranym przez tego sprzedawcę lub usługodawcę w imieniu i na rachunek swych klientów)

(2012/C 39/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: M. Afonso, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciel: G. Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 168, 171, 193, 194, 204 i 214 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przepisy krajowe wymagające ustanowienia przedstawiciela podatkowego przez zagranicznego sprzedawcę lub usługodawcę — Obowiązek zarejestrowania się dla celów podatku VAT — Charakter i zakres prawa do odliczenia

Sentencja

1) Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a w szczególności na mocy jej art. 168, 171, 193, 194, 204 i 214 w ten sposób, że w tytule IV instrukcji administracyjnej nr 105 z dnia 23 czerwca 2006 r., sygn. akt 3 A-9-06, wprowadziła udogodnienie administracyjne stanowiące odstępstwo od

systemu przeliczenia rozliczenia podatku VAT na nabywcę oraz przewidujące obowiązek ustanawiania przedstawiciela podatkowego przez sprzedawcę lub usługodawcę mającego siedzibę poza Francją, zarejestrowania się przez taki podmiot dla celów podatku VAT we Francji, jak również potrącanie podlegającego odliczeniu podatku VAT, zapłaconego przez taki podmiot, z podatkiem VAT pobranym przez niego w imieniu i na rzecz swoich klientów.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-530/11)

(2012/C 39/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, L. Armati, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie dokonując pełniej transpozycji art. 3 ust. 7 i art. 4 ust. 4 dyrektywy 2003/35/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG (²) i 96/61/WE (³) oraz nie stosując prawidłowo tych przepisów Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom państwa członkowskiego, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 7 i art. 4 ust. 4 dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być dyskryminujące ze względu na koszty. Przepisy te są wykonaniem art. 9 ust. 4 Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, do której przystąpiła Unia Europejska i większość państw członkowskich.

Komisja twierdzi, że Zjednoczone Królestwo nie dokonało transpozycji tych przepisów do wszystkich trzech obowiązujących na jego terytorium systemów prawnych (w Anglii i Walii, Szkocji i Irlandii Północnej).

W wyniku zbadania przepisów oraz praktyki trzech wymiarów sprawiedliwości oraz na podstawie analizy pojęcia postępowanie „dyskryminujące ze względu na koszty”, Komisja jest zdania, że Zjednoczone Królestwo nie stosowało wspomnianych wyżej przepisów w prawidłowy sposób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156, s. 17

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175, s. 40);

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26);

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 9 listopada 2011 r. — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-562/11)

(2012/C 39/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytanie prejudycjalne

Czy podlega sankcji eksporter, który przedstawiając w prawidłowy sposób stan faktyczny istotny dla przyznania refundacji wywozowej składa wniosek o przyznanie tej refundacji, mimo że w odniesieniu do przedmiotowego wywozu uprawnienie do refundacji nie przysługuje? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, Dz.U. L 351, s. 1 zmienione rozporządzeniem Komisji nr 495/97 z dnia 18 marca 1997 r., Dz.U. L 77, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 listopada 2011 r. — Iberdrola, S.A. i Gas Natural SDG, S.A. przeciwko Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.

(Sprawa C-566/11)

(2012/C 39/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Iberdrola, S.A. i Gas Natural SDG, S.A.

Strona pozwana: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 listopada 2011 r. — Gas Natural SDG, S.A. przeciwko Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado

(Sprawa C-567/11)

(2012/C 39/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gas Natural SDG, S.A.

Strona pozwana: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2011 r. w sprawie T-452/10, ClientEarth, wspieranej przez Królestwo Danii, Republikę Finlandii i Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 15 listopada 2011 r. przez ClientEarth

(Sprawa C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ClientEarth (przedstawiciel: P. Kirch, avocat)

Inni uczestnicy postępowania: Królestwo Danii, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie postanowienia Sądu z dnia 6 września 2011 r. w sprawie T-452/10,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd popełnił błąd co do prawa w swojej interpretacji pojęć „niezależność” i „strona trzecia” w kontekście stosowania art. 19 akapity pierwszy, trzeci i czwarty Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz art. 43 § 1 regulaminu postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-576/11)

(2012/C 39/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i B. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich koniecznych działań w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie C-452/05, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga zapłatę na rzecz Komisji kary pieniężnej w zaproponowanej przez nią wysokości 11 340 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-452/05 wydanego w dniu 23 listopada 2006 r., licząc od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym wyrok wydany w sprawie C-452/05 zostanie wykonany,

— nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga zapłatę na rzecz Komisji dziennej stawki kwoty ryczałtowej w wysokości 1248 EUR, licząc do dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-452/05 w dniu 23 listopada 2006 r. do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie albo do dnia w którym wyrok wydany w sprawie C-452/05 zostanie wykonany, jeżeli nastąpi to wcześniej,

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Komisja podnosi, że z analizy informacji przekazanych przez organy luksemburskie wynika, że Luksemburg do dnia dzisiejszego, niemalże pięć lat po ogłoszeniu wyroku przez Trybunał, nie wykonał w pełni rzeczowego wyroku. De facto Luksemburg nie zastosował się, ani do przepisów art. 5 ust. 4, ani do przepisów art. 5 ust. 2. W konsekwencji sześć oczyszczalni ścieków obsługujących aglomeracje powyżej 10 tys. mieszkańców w Luksemburgu wciąż nie spełnia wymogów ustanowionych dyrektywą 91/271/EWG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, p. 40)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 21 listopada 2011 r. — Tarragona Power S. L. przeciwko Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.

(Sprawa C-580/11)

(2012/C 39/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tarragona Power S. L.

Strona pozwana: Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Endesa, S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 25 listopada 2011 r. — Gas Natural SDG, SA, Bizcaia Energia, SL przeciwko Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Iberdrola, S.A.

(Sprawa C-591/11)

(2012/C 39/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gas Natural SDG i SA, Bizcaia Energia, SL

Strona pozwana: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Iberdrola, S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we

Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Jurisdiction de Proximité de Chartres (Francja) w dniu 25 listopada 2011 r. — Hervé Fontaine przeciwko Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Sprawa C-603/11)

(2012/C 39/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Jurisdiction de Proximité de Chartres

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hervé Fontaine

Strona pozwana: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Pytania prejudycjalne

Czy art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, podpisanego w Lizbonie w dniu 13 grudnia 2007 r., który wszedł w życie na terytorium Francji w dniu 1 grudnia 2009 r., stoją na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych, takich jak przepisy art. L 112-1 francuskiego Code de la Mutualité w zakresie, w jakim wykładnia tych przepisów zakazuje towarzystwom dodatkowych ubezpieczeń wzajemnych dostosowywania ich świadczeń w zależności od warunków wykonywania procedur [medycznych] i udzielania świadczeń [opieki zdrowotnej], jeżeli tego rodzaju zakaz nie obowiązuje pozostałych przedsiębiorców, którzy również prowadzą działalność w zakresie dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych, podlegającą zarówno Code des Assurances, jak i Code de la Sécurité Sociale?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 grudnia 2011 r. — Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L. przeciwko Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado

(Sprawa C-620/11)

(2012/C 39/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bahía de Bizcaia Electricidad, S.L.

Strona pozwana: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. i Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 275, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 5 grudnia 2011 r. — Société Geodis Calberson GE przeciwko FranceAgriMer

(Sprawa C-623/11)

(2012/C 39/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Geodis Calberson GE

Strona pozwana: FranceAgriMer

Pytanie prejudycjalne

Conseil d'État zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy przepisy art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przyznają one Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej właściwość do orzekania w przedmiocie sporów dotyczących zasad, zgodnie z którymi agencja interwencyjna wyznaczona do otrzymywania ofert przedkładanych w ramach postępowania przetargowego w przedmiocie bezpłatnej dostawy produktów rolnych do Rosji dokonuje płatności należnej podmiotowi, któremu udzielono zamówienia,

oraz zwolnienia zabezpieczenia dostawy ustanowionego przez ten podmiot na rzecz agencji, a w szczególności w przedmiocie skarg dotyczących uzyskania odszkodowania za szkodę wynikającą z uchybień popełnionych przez agencję interwencyjną przy dokonywaniu takich transakcji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określające ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 3).

Streszczenie odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 września 2011 r. w sprawie T-1/10 Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Komisji Europejskiej i Królestwu Niderlandów, wniesionego w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Polyelectrolyte Producers Group i SNF SAS

(Sprawa C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

— uchylene postanowienia Sądu w sprawie T-1/10; oraz

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006; lub

— tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do wydania ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przez wnoszących odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności; oraz

— obciążenie drugiej strony postępowania wszystkimi kosztami postępowania (w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że oddalając ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006, Sąd naruszył prawo Unii. W szczególności wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd popełnił szereg błędów w zakresie interpretacji faktów oraz ram prawnych mających zastosowanie do sytuacji wnoszących odwołanie. W efekcie Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa, polegających w szczególności na:

— uznaniu, że zidentyfikowanie substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy przez komitet państw członkowskich ECHA zgodnie z art. 59 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006 nie jest decyzją, która ma wywierać skutki prawne względem osób trzecich przed jej opublikowaniem na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, zgodnie z art. 59 ust. 10 rozporządzenia nr 1907/2006.

Z tych względów wnoszący odwołanie twierdzą, że orzeczenie Sądu w sprawie T-1/10 należy uchylić oraz że należy stwierdzić nieważność decyzji ECHA dotyczącej klasyfikacji akrylamidu jako substancji spełniającej wymogi ustanowione w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, na podstawie art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 14 grudnia 2011 r. — E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

(Sprawa C-640/11)

(2012/C 39/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E.ON Generación, S. L., Iberdrola, S.A., Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się stosowaniu krajowych przepisów, takich jak analizowane w niniejszej sprawie, których celem i skutkiem jest obniżenie wynagrodzenia za działalność związaną z produkcją energii elektrycznej o kwotę odpowiadającą wartości bezpłatnie przydzielonych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w odpowiednim okresie?

(¹) Dz.U. L 275, s. 32.

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Traxdata France przeciwko OHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)

(Sprawa T-365/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezczytność strony skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2012/C 39/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Traxdata France SARL (przedstawiciele: początkowo F. Valentin, B. Amaudric du Chaffaut i G. Courtois, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Ritrax Corporation Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. H. Blair, M. J. Gilbert, S. S. Małynicz i C. A. N. Balme, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 maja 2007 r. (sprawy połączone R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 i R 1340/2005-1) dotyczącą postępowania o unieważnienie między Ritrax Corporation Ltd a Traxdata France SARL

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.
- 2) Traxdata France SARL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Gebr. Heller Maschinenfabrik przeciwko OHIM — Fernández Martínez (HELLER)

(Sprawa T-431/07) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 39/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Niemcy) (przedstawiciele: W. Keßler i S. Baur, adwokaci).

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo S. Schäffner, następnie R. Pethke, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również: Manuel Fernández Martínez (Elche, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 września 2007 r. (sprawa R 974/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manuelem Fernándezem Martínezem a Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — Ahouma przeciwko Radzie

(Sprawa T-138/11) ⁽¹⁾

(Śmierć strony skarżącej — Umorzenie postępowania)

(2012/C 39/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brouha Ahouma (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: E. Collard, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i C. Fekete, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Postępowanie w sprawie wniosków Komisji Europejskiej i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów zostaje umorzona.

(¹) Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — Fellah przeciwko Radzie

(Sprawa T-255/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w świetle sytuacji w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Wycofanie z listy zainteresowanych osób — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania)

(2012/C 39/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Zakaria Fellah (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i G. Étienne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/221/WPZiB z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 20) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r., zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 10).

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami.
- 3) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2011 r. — VE (*) przeciwko Komisji

(Sprawa T-274/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu kontraktowego — Dodatek zagraniczny — Warunki przewidziane w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Pojęcie zwykłego pobytu — Przeinaczenie faktów — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2012/C 39/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: VE (*) (przedstawiciel: adwokat L. Vogel)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 15 marca 2011 r. w sprawie F-28/10 VE (*) przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) VE (*) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — AO przeciwko Komisji

(Sprawa T-365/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Termin do wniesienia odwołania — Przekroczenie terminu — Podpisany oryginał odwołania złożony po terminie — Nieprzewidywalne okoliczności — Artykuł 43 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem — Odwołanie w sposób oczywiście niedopuszczalne)

(2012/C 39/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AO (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Lewisch)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

(*) Informacje usunięto lub zastąpiono w ramach ochrony danych osobowych i/lub poufności.

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie F-45/10 AO przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) AO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Preparados Alimenticios del Sur przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/11 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o umorzenie należności celnych w przywozie pewnych artykułów spożywczych — Decyzja w przedmiocie przekazania sprawy organom krajowym — Wnioski o zastosowanie środków tymczasowych — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2012/C 39/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciel: I. Acero Campos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i L. Bouyon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, w tym zawieszenie wykonania pisma Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. informującego skarżącą o przekazaniu organom hiszpańskim sprawy dotyczącej jej wniosku o umorzenie należności celnych w przywozie w celu ustosunkowania się przez owe organy do tego wniosku.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Akhras przeciwko Radzie

(Sprawa T-579/11 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Syrii — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)

(2012/C 39/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tarif Akhras (Homs, Syria) (przedstawiciele: S. Ashley i S. Millar, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i M.M. Joséphidès, pełnomocnicy)

Przedmiot

Zasadniczo, wniosek o zastosowanie środków tymczasowych i zawieszenie wykonania decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz. U. L 247, s. 17) i rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Odwołanie wniesione w dniu 22 listopada 2011 r. przez Christosa Michaila od wyroku wydanego w dniu 13 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-100/09 Michail przeciwko Komisji

(Sprawa T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Michail (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Meidanis)

Druza strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 września 2011 r. w sprawie F-100/09 Michail przeciwko Komisji;
- zasądzenie na rzecz wnoszącego odwołanie zadośćuczynienia w wysokości 30 000 EUR za doznaną krzywdę;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku błędnie orzeczono w przedmiocie jego skargi, w której domagał się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji oddalającej jego wniosek o udzielenie pomocy złożony na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego (zwanego dalej „regulaminem”) oraz decyzji Komisji datowanej na dzień 14 września 2009 r. oddalającej zażalenie wniesione przez niego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu.

W szczególności wnoszący odwołanie powołuje się na naruszenie swoich praw proceduralnych oraz na naruszenie prawa Unii, gdyż po pierwsze, Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”), oceniając błędnie środki dowodowe, niesłusznie w ogóle nie sprawdził, czy dowody zostały uzyskane w sposób sprzeczny z prawem, zważywszy, że Komisja zmieniła status służbowy wnoszącego odwołanie bez uprzedniego wydania aktu administracyjnego dotyczącego takiej zmiany. Po drugie, wnoszący odwołanie twierdzi, że SSP nie uwzględnił zasad dotyczących uzyskiwania dowodów i ciężaru dowodu, ponieważ mimo tego, że wnoszący odwołanie przedłożył dokument, z którego wynikało, iż wspomniana zmiana była niezgodna z prawem, na żadnym etapie postępowania SSP nie zażądał od Komisji — co powinien był uczynić zgodnie z art. 55 regulaminu postępowania przed SSP — przedstawienia dowodów, które obaliłyby takie twierdzenie. Po trzecie, wnoszący odwołanie utrzymuje, że SSP nie zbadał jego rzeczywistego statusu służbowego, jaki wynikał z systemów Sysper i Sysper 2, ani podstawy prawnej, na jakiej opierał się przedstawiony w nich obraz wnoszącego odwołanie, aby móc ustalić, czy nie stanowiło to mobbingu wobec niego oraz sfalszowania dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Garner CAD Technic i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-614/11)

(2012/C 39/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Garner CAD Technic GmbH (Weßling, Niemcy), GCT Design Organisation GmbH (Weßling), SG Aerospace

GmbH (Weßling) (przedstawiciele: adwokaci R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr i J. Eggers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2011 r. dotyczącej niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”, sygn. akt K (2011) 275, Dz.U. L 235, s. 26;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: klauzula naprawcza nie stanowi pomocy państwa

Skarżące podnoszą w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza z § 8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) nie pociąga za sobą zakładanego przez art. 107 ust. 1 TFUE selektywnego oddziaływania, ponieważ nie faworyzuje określonych przedsiębiorstw albo dziedzin gospodarki. Następnie, zdaniem skarżących klauzula naprawcza nie stanowi wyjątku od obowiązującego w niemieckim prawie podatkowym systemu referencji zasadniczo nieograniczonego przenoszenia strat oraz międzyokresowego rozliczenia straty, lecz wspomaga obowiązywanie tego systemu referencji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność między podmiotami gospodarczymi, którzy z punktu widzenia obranego celu znajdują się porównywalnej sytuacji pod względem faktycznym i prawnym

Skarżące podnoszą w tym względzie, że klauzula naprawcza stanowi przywilej dla każdego przedsiębiorstwa w formie prawnej przewidzianej dla osoby prawnej pod takimi samymi warunkami i bez swobody uznania. Zdaniem skarżących klauzula naprawcza jest ogólnym środkiem polityki podatkowej, który z tego powodu nie podlega pod zakaz pomocy.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: uzasadnienie klauzuli naprawczej wynikające z wewnętrznej konstrukcji niemieckiego systemu podatkowego

Skarżące w tym kontekście podnoszą, że nawet gdyby podzielić stanowisko Komisji i założyć selektywny charakter klauzuli naprawczej, selektywność była by uzasadniona konstytucyjnoprawnymi zasadami wydajności, unikania nadmiernego opodatkowania oraz przestrzeganiem zasady proporcjonalności.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brak korzyści ze środków państwa dla skarżących.

Skarżące podnoszą, że nie nastąpiło żadne przysporzenie na ich rzecz korzyści pochodzącej ze środków państwa. W tym względzie podnoszą między innymi, że w drodze klauzuli naprawczej na rzecz osoby prawnej ponoszącej stratę nie następuje przyznanie nowej korzyści majątkowej, lecz jedynie zgodnie z zasadą nieograniczonego przeniesienia strat oraz zasadą międzyokresowego zaliczenia straty nie pozbawia się już istniejącej pozycji majątkowej.

- 5) Oczywiste błędy w ocenie skutków niedostatecznego ujęcia niemieckiej sytuacji podatkowej

Skarżące podnoszą w tym względzie między innymi, że Komisja niewłaściwie oceniła odpowiednie niemieckie normy prawa podatkowego oraz że zaskarżona decyzja tym samym zawiera poważne błędy.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — CB przeciwko Komisji

(Sprawa T-619/11)

(2012/C 39/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CB (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Hackemann i H. Horstkotte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w wersji sprostowania C(2011) 2628 w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji przynajmniej w zakresie, w jakim nie uregulowano w niej na korzyść przedsiębiorstw takich jak przedsiębiorstwo skarżącej opartego na zasadzie ochrony zaufania wyjątku od nakazu odzyskania pomocy;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: odliczenie straty nie stanowi pomocy przyznanej ze środków państwa

Skarżąca podnosi w tym względzie, że § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) narusza obiektywną zasadę opodatkowania netto i zasadę finansowej wydajności oraz że poprzez klauzulę naprawczą jedynie zapobiega się sprzecznej z konstytucją ingerencji w składniki majątkowe podatnika w przypadkach obejmujących zakres stosowania klauzuli naprawczej. Zdaniem skarżącej z tego powodu nie została spełniona przesłanka pomocy na gruncie prawa wspólnotowego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność ze względu na brak wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że miarodajny system referencji stanowi ogólne uregulowanie dotyczące odliczenia straty w odniesieniu do osób prawnych [§ 10d niemieckiej Einkommensteuergesetzes (ustawy o podatku dochodowym) w związku z § 8 ust. 1 KStG i § 10a niemieckiej Gewerbesteuersteuergesetzes (ustawy o podatku od prowadzenia działalności gospodarczej)] oraz że § 8c KStG stanowi jedynie wyjątek od tego miarodajnego systemu referencji, który z kolei jest ograniczony między innymi przez klauzulę naprawczą.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na brak rozróżnienia pomiędzy podmiotami gospodarczymi, które ze względu na obrany cel znajdują się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji.

Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza wychodzi na korzyść każdemu przedsiębiorstwu będącemu podatnikiem oraz że nie uprzywilejowuje ani określonych dziedzin wzgl. obszarów działania, ani przedsiębiorstw określonej wielkości.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na uzasadnienie wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że klauzula naprawcza opiera się na podstawach systemu podatkowego wynikających z konstytucyjnoprawnych zasad, jak opodatkowanie według wydajności, uniknięcie nadmiernego opodatkowania oraz zachowanie zasady proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: oczywiste błędy w ocenie skutków niedostatecznego ujęcia niemieckiej sytuacji podatkowej

Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja niewłaściwie oceniła niemieckie normy prawa podatkowego dotyczące odliczenia straty.

6) Zarzut szósty dotyczący dochodzenia ochrony zaufania na gruncie prawa wspólnotowego

Skarżąca w związku z tym podnosi, że podatkowe przywileje naprawcze w przypadku nabycia udziału w związku z odliczeniem strat zostały podchwyczone przez Komisję dopiero na etapie formalnego postępowania sprawdzającego oraz że chodzi tutaj o działanie o charakterze wyjątkowym, ponieważ możliwa kwalifikacja jako pomoc mogła wyniknąć jedynie wskutek prawnego uproszczenia przepisu (§ 8 ust. 4 KStG) bezspornie zgodnego z prawem pomocy państwa. Znaczenie z punktu widzenia prawa pomocy państwa tego uproszczenia prawnego nie było dostrzegalne ani dla ustawodawcy niemieckiego ani dla przedsiębiorstw posiadających fachowych doradców.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — GFKL Financial Services przeciwko Komisji

(Sprawa T-620/11)

(2012/C 39/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GFKL Financial Services AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers i M. Knebelsberger)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”, sygn. akt K (2011) 275, Dz.U. L 235, s. 26;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: klauzula naprawcza nie stanowi środka o charakterze selektywnym

Zdaniem skarżącej pozwana oparła swoją decyzję na niewłaściwym zrozumieniu niemieckiego prawa podatkowego osób prawnych. W szczególności nieprawidłowo określa miarodajny system referencji. Wychodzi z nieprawdziwego założenia, że wyjątek przewidziany w §8c ust. 1 niemieckiej Körperschaftsteuergesetzes (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”), na podstawie którego w określonych przypadkach nabycia udziału zanikają straty zdolne do przeniesienia, stanowi część systemu referencji. W rzeczywistości przepis ten jest odstępstwem od systemu

referencji. System referencji polega na ogólnej możliwości przeniesienia strat na późniejsze okresy wymiaru podatku. Nie wynika to z (konstytucyjnoprawnej) obiektywnej zasady netto.

W opinii skarżącej klauzula naprawcza nie stanowi ponadto ogólnego środka polityki podatkowej, który nie przyznaje jakichkolwiek selektywnych korzyści, ponieważ w związku z tą klauzulą nie odnoszą korzyści określone przedsiębiorstwa lub gałęzie gospodarki i z tego względu nie traktuje nierówno podmiotów gospodarczych znajdujących się z punktu widzenia celu systemu podatkowego w porównywalnej sytuacji pod względem faktycznym i prawnym.

Klauzula naprawcza jest w końcu z uwagi na wewnętrzną strukturę niemieckiego prawa podatkowego uzasadniona, gdyż wspomaga podstawowe zasady niemieckiego prawa podatkowego osób prawnych (między innymi zasadę międzyokresowego rozliczania strat), które bezpośrednio wynikają z niemieckiej ustawy zasadniczej.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brak jakiegokolwiek korzyści ze środków państwowych

Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzez utrzymanie w klauzuli naprawczej przeniesienie straty nie przyznaje się żadnej korzyści majątkowej ze środków państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ w drodze klauzuli naprawczej nie przyznaje się korzyści majątkowej, lecz pozbawia się jedynie istniejącej już istniejącej sytuacji majątkowej.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że zaskarżona decyzja zawiera istotne naruszenie przepisów proceduralnych. Zdaniem skarżącej brakuje logicznego uzasadnienia dla systemu referencji, na którym oparła się pozwana. Ponadto liczne błędy pozwanej przy ocenie niemieckiego podatku od osób prawnych ogólnie do tego, że trudno zrozumieć główne rozważania pozwanej. Skarżąca podnosi, że z zaskarżonej decyzji nie wynikają okoliczności faktyczne i prawne, na których pozwana oparła swoje stanowisko, zgodne z którym klauzula naprawcza wypełnia znamiona pomocy.

4) Zarzut czwarty dotyczący zasady ochrony zaufania.

Skarżące podnoszą w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza wychodzi na korzyść każdemu przedsiębiorstwu będącemu podatnikiem oraz że nie uprzywilejowuje ani określonych dziedzin wzgl. obszarów działania, ani przedsiębiorstw określonej wielkości.

Skarżąca w związku z tym podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem także w tym zakresie, ponieważ zarządza niezwłoczne i rzeczywiste żądanie zwrotu (domniemanej) pomocy bez umożliwienia Niemcom uwzględnienia istniejącego uzasadnionego zaufania co do okoliczności przysporzenia po stronie podmiotów na rzecz których przysporzenie miało mieć miejsce. Zaskarżona decyzja narusza w tym zakresie niepisana w prawie Unii zasadę ochrony zaufania.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — SinnLeffers przeciwko Komisji

(Sprawa T-621/11)

(2012/C 39/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SinnLeffers GmbH (Hagen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Rupp i H. Wunderlich)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz ex NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brak selektywnego charakteru środka

Niezrozumienie odnośnego systemu referencji: skarżąca w tym kontekście podnosi, że Komisja przy ocenie selektywnego charakteru klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetzes (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) wyszła niewłaściwego systemu referencji. Zdaniem skarżącej przy przyjęciu za podstawy obiektywnej zasady netto jako miarodajnego systemu wynika raczej, że klauzula naprawcza nie stanowi wyjątku od systemu referencji, lecz że odtwarza raczej ponownie system referencji.

Niezrozumienie brakującej selektywności przepisów ogólnych: W tym kontekście skarżąca podnosi, że należy zaprzeczyć selektywności klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG nawet przy uwzględnieniu ogólnego obowiązywania przepisów ustawowych.

Niezrozumienie uzasadnienia wynikającego z natury i wewnętrznej struktury niemieckiego systemu podatku od osób prawnych: Skarżąca w tym kontekście twierdzi, że klauzula naprawcza z §8c ust. 1a KStG jest w każdym razie poprzez odesłanie do właściwego systemu referencji zasady netto jako wyraz zasady wydajności uzasadniona naturą i wewnętrzną strukturą niemieckiego systemu podatku od osób prawnych.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony zaufania.

Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że Komisja przed wszczęciem formalnego postępowania sprawdzającego w przedmiocie klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG nigdy dotąd nie wyrażała jakichkolwiek wątpliwości na gruncie prawa pomocy publicznej co do klauzuli

naprawczej z §8 ust. 4 zd. 3 KStG w dawnym brzmieniu lub podobnych uregulowań innych państw członkowskich. Na podstawie takiego zachowania Komisji w przeszłości skarżąca nawet przy zastosowaniu najwyższej staranności rozważnego i roztropnego podmiotu gospodarczego nie była w stanie przewidzieć zaskarżonej decyzji. Stąd skarżąca mogła pokładać zaufanie co do braku zastrzeżeń względem nowej klauzuli naprawczej z §8c ust. 1a KStG.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-632/11)

(2012/C 39/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi;
- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 października 2011 r. wyłączonej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 7105 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 270 z 15.10.11, s. 33], tudzież zmianę wspomnianej decyzji zgodnie z poniższymi zarzutami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze skargi Republika Grecka żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 października 2011 r. wyłączonej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 7105 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 270 z 15.10.11, s. 33], w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych wobec Republiki Greckiej w sektorze systemu jednolitej płatności i sektorze systemów restrukturyzacji i przekształcenia winnic, destylacji i pomocy odnoszącej się do określonych zastosowań moszczu.

Co się tyczy korekty w sektorze systemu jednolitej płatności skarżąca podkreśla w pierwszej kolejności, iż zastosowanie korekt finansowych we wspomnianym sektorze jest niezgodne z prawem, ponieważ: a) zastosowanie korekt finansowych w pierwszym roku funkcjonowania Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) narusza ogólną zasadę słuszności i współpracy; b) nie ma ważnej podstawy prawnej do zastosowania dawnych wytycznych zawartych w dokumencie VI/5530/1997 do nowej WPR i do systemu płatności jednolitej, tudzież zastosowanie dawnych wytycznych do nowej WPR stanowi poważne naruszenie zasady proporcjonalności.

W drugiej kolejności, skarżąca podkreśla, że konkluzja Komisji, zgodnie z którą kryteria podziału rezerwy krajowej nie były zgodne z przepisami zawartymi w art. 42 rozporządzenia nr 1782/2003⁽¹⁾ i w art. 21 rozporządzenia nr 795/2004⁽²⁾ opiera się na błędnej interpretacji tychże przepisów i na błędnej ocenie okoliczności faktycznych.

W trzeciej kolejności, skarżąca utrzymuje w odniesieniu do zastosowanej korekty finansowej w wysokości 10 %, iż ustalone przez Komisję w zakresie krajowych kryteriów podziału rezerwy krajowej, niewłączenie powierzchni paszowych w ramach wyliczenia powierzchni/kwot referencyjnych i wyliczenia średniego regionalnego pułapu nie stanowią naruszeń rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ i zatem Komisja naruszyła prawo stosując korekty finansowe w oparciu o to rozporządzenie. W każdym razie skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz wytyczne zawarte w dokumencie VI/5530/1997, ponieważ a) niedociągnięcia podniesione przez Komisję w zakresie kryteriów podziału rezerwy krajowej, nawet gdyby zostały udowodnione, nie doprowadziły do wypłaty kwot na rzecz osób nieuprawnionych i nie wywołały niebezpieczeństwa poniesienia szkody przez EFRG; b) podniesione niedociągnięcia nie dotyczą braku przeprowadzenia kluczowych kontroli i w konsekwencji nie uzasadniają zastosowania korekty finansowej w wysokości 10 %.

Co się tyczy korekty w sektorze wina, skarżąca uważa, iż Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych w odniesieniu do następujących kwestii: rejestry winnic, obowiązkowa destylacja produktów ubocznych oraz restrukturyzacja i przekształcenie winnic, które ewidentnie nie uzasadniają korekty w wysokości 10 % na podstawie wytycznych dotyczących korekt finansowych w ramach procedury wypłaty a także że wspomniana korekta jest oczywiście nieproporcjonalna do braków stwierdzonych w ramach kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Cham przeciwko Radzie

(Sprawa T-649/11)

(2012/C 39/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cham Holding Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, w zakresie w jakim akty te — poprzez dodanie nazwy skarżącej do wykazu podmiotów objętych art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. oraz art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB — dotyczą skarżącej.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-433/11 Makhlof przeciwko Radzie lub do nich podobne⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290, s. 14

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Syriatel Mobile Telecom przeciwko Radzie

(Sprawa T-651/11)

(2012/C 39/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat J. Pujol)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną
- w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB i rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 oraz późniejszych aktów wykonawczych, w zakresie dotyczącym skarżącej,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej decyzji 2011/628/WPZiB ⁽¹⁾ wobec uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB ⁽²⁾ decyzją 2011/782/WPZiB ⁽³⁾.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący braku podstawy prawnej rozporządzenia nr 950/2011 ⁽⁴⁾ wobec uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący faktu, że zaskarżone środki naruszają prawa do obrony, a w szczególności prawo do skutecznej ochrony sądowej, przewidziane w art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”, w art. 215 TFUE oraz w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący faktu, że strona pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia, gdyż przedstawione uzasadnienie nie wystarcza, by zadośćuczynić obowiązkowi ciężącemu na instytucjach Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 EKPC, art. 296 TFUE oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący faktu, że zaskarżone środki w sposób nieusprawiedliwiony i nieproporcjonalny naruszają prawa podstawowe strony skarżącej, w szczególności prawa własności przewidziane w art. 1 protokołu dodatkowego do EKPC i w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do poszanowania jej dobrego imienia, przewidzianego w art. 8 i 10 ust. 2 EKPC.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia konkurencji w Unii Europejskiej w ten sposób, że przyjęte środki skutkują zafałszowaniem zwykłego funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego w Unii i w ten sposób stanowią zagrożenie dla konkurencji między operatorami europejskimi i handlu między państwami członkowskimi.

cyjnego w Unii i w ten sposób stanowią zagrożenie dla konkurencji między operatorami europejskimi i handlu między państwami członkowskimi.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 247, s. 17).
- ⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 121, s. 11).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 247, s. 3)

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Truvo Belgium przeciwko OHMI — AOL (TRUVO et Truvo)

(Sprawa T-528/10, T-69/11 i T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011, C 89 z 19.3.2011 i C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji

(Sprawa T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji

(Sprawa T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

2012/C 39/32	Sprawa T-597/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 22 listopada 2011 r. przez Christosa Michaila od wyroku wydanego w dniu 13 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-100/09 Michail przeciwko Komisji	15
2012/C 39/33	Sprawa T-614/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Garner CAD Technic i in. przeciwko Komisji	16
2012/C 39/34	Sprawa T-619/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — CB przeciwko Komisji	17
2012/C 39/35	Sprawa T-620/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — GFKL Financial Services przeciwko Komisji	18
2012/C 39/36	Sprawa T-621/11: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — SinnLeffers przeciwko Komisji ...	19
2012/C 39/37	Sprawa T-632/11: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji	19
2012/C 39/38	Sprawa T-649/11: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Cham przeciwko Radzie	20
2012/C 39/39	Sprawa T-651/11: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Syriatel Mobile Telecom przeciwko Radzie	20
2012/C 39/40	Sprawa T-528/10, T-69/11 i T-77/11: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Truvo Belgium przeciwko OHMI — AOL (TRUVO et Truvo)	21
2012/C 39/41	Sprawa T-22/11: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji	21
2012/C 39/42	Sprawa T-27/11: Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji	21

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

